

S SKUPNE SEJE HIŠNIH SVETOV ZIHERLOVA 39-43 IN
VOGELNIKOVA 4-10

Kako priviti neplačnike?

Soočeni z vse resnejšimi težavami zaradi neplačnikov, neizpolnjevanja pogodbenih obveznosti Stanovanjskega podjetja Ljubljana in neučinkovitosti njegove izterjevalne službe, sta hišna sveta Ziherlove 39-43 in Vogelnikove 4-10 na nedavni skupni seji postavila prve vzoode, kako premakniti problem z mrtve točke.

Vse se je pravzaprav zapletlo pri pregledu dolga na računih obeh skupnosti stanovalcev; ta se je samo pri skupnosti na Vogelnikovi ob koncu julija povzpela na 220 starih milijonov, pri čemer cca 100 milijonov dolguje Samoupravna stanovanjska skupnost Vič in druge ustanove ter organi.

Primanjkljaj na računu skupnosti stanovalcev na Ziherlovi je bil v tem času precej manjši, cca 127 starih milijonov, s tem da je hišnemu svetu že uspelo delno sanirati dolgove družbenih ustanov. Toda te še vedno dolgujejo cca 40 starih milijonov.

Po grobi analizi so neplačniki predvsem lastniki stanovanjske pravice in etažni lastniki z višjo ali visoko izobrazbo, ki jih nikakor ni moč jemati kot socialne probleme. Tem pa žal, kot sta ugotovila Ivan Jakič, predsednik hišnega sveta Ziherlove 39-43 in Stojan Stauber, predsednik hišnega sveta Vogelnikove 4-10, ne morejo do živega, kajti naša zakonodaja je še vedno prešibka, da bi jih pripravila k večji disciplini. Predpis sicer določa, da se takšne (vztrajne) kršitelje izseli, vendar za to ni na voljo nadomestnih stanovanj (nižje kategorije).

Levji delež za to nemoč hišne samouprave gotovo nosi strokovna služba Stanovanjskega podjetja Ljubljana, ki še vedno nima učinkovitega mehanizma, da bi izterjala zaostale dolgove. Tu bi bil, kot so poudarili, potreben nov zakon, ki bi vzpodbudil izterjevalno službo k učinkovitejšemu poslovanju. Hišna sveta na Ziherlovi in Vogelnikovi pričakujeta od Stanovanjskega podjetja Ljubljana bolj ažurne obračune, da le-te, kot je do zdaj v praksi, stanovalci ne bi dobivali šele po osmih ali še več mesecih, pa boljše informiranje in odločno akcijo proti neplačnikom. Tako podjetju ne bi bilo treba delati rebalansa.

Sploh potrebuje hišna samouprava, kot so bili soglasni na seji, kar najučinkovitejše orožje proti neplačnikom. Te po krivdni stopnji v svoji praksi razvrščajo v tri kategorije: prvo predstavljajo družbeni subjekti, drugo stanovalci, ki kasnije s plačilom mesec ali dva, tretjo, najbolj problematično, pa notorični neplačniki, med katerimi nekateri niso poravnali dolgove še iz lanskega leta... Slednje so že opozorili in izstavili njihova imena

na oglasne deske, vendar brez posebnega uspeha. Zdaj resno razmišljajo o tem, da bi pritisnili na njihove delovne organizacije in objavili njihova imena v tisku. Tožbe pa, kot pravijo, tu ne zaležejo nič.

Nedisciplin nekaterih stanovalcev je kriva, da je inkaso pobranega denarja samo na Vogelnikovi zdrknil na 20-30%, da pa bi lahko hišna samouprava delovala kolikor toliko uspešno, bi morala to stopnjo dvigniti vsaj na 90%.

»S tem so preprosto onemogočeni osnovni pogoji, da bi uspešno delovali,« je opozoril na to nič kaj zavirljivo stanje Ivan Jakič. »Toda analize kažejo, da so skupnosti stanovalcev in hišni sveti ob vsem tem planirali dobro in v skladu s samoupravnimi akti. Zdaj je na nas, da opozorimo na odgovornost drugih.«

Predstavniki Stanovanjskega podjetja Ljubljana je nezmožnost izterjatve njihove službe opravičil s težavami pri reorganizaciji Staninvesta, s težavami s kadri za finančno-računske storitve in kadri za avtomatsko obdelavo podatkov. Še vedno nimajo namreč lastnega računalnika in koristijo zgolj usluge drugih.

»Vendar pa lahko rečemo, da se naša ažurnost in kakovost kljub vsemu izboljšuje,« je pribil Vladimir Četkovič, pomočnik direktorja Stanovanjskega podjetja Ljubljana. »Med drugim smo pripravili že opomine in nove odločbe za nepokrite dolgove.«

Napake tudi na projektu

Razpravljalci v nadaljevanju seje niso mogli tudi mimo pomanjkljivosti na samih stanovanjskih objektih.

»Ta soseska je na splošno slabo projektirana,« je med drugim ugotovil Stojan Stauber. »Projekti so slabi, slabi so tudi materiali in zvočna izolacija. Energetika je bila projektirana še v sedemdesetih letih, tedaj so potegnili tudi razsvetljavo in vsa soseska je sploh zgrajena pretesno. Ni tudi dovolj parkirnih mest, igrišč, sušilnic in vgrajeni so nekateri elementi, za katere ni rezervnih delov. Hišni sveti bi morali kar najhitreje napraviti popis teh pomanjkljivosti in ga predložiti izvajalcu del (SCT). Ta pa bi jih moral potem odpraviti v okviru garantnih rokov. Skupnosti stanovalcev pa to niso dolžne, niti niso (strokovno) sposobne opraviti.«

Odgovorni pri hišni samoupravi, še posebej na Vogelnikovi, se upravičeno boje, da bo vse to stopnjevalo nezadovoljstvo med stanovalci. To tembolj, ker je cena m² že zdaj previsoka za kakovost objektov. Se bo mar vsaj tu našel kdo, ki bo poravnal račune?

BRANKO VRHOVEC

Z izgradnjo nove soseske (na sliki Trnovo) se porajajo tudi težave. Ali mora biti to zares vedno pravilo?

SLO IN DS

Pripravljeni bodimo, kot da bo jutri vojna in delajmo kot da jo 100 let ne bo

To in ono o zakloniščih

Na območju občine gradijo družbeni in zasebni investitorji zaklonišča v skladu z Odlokom o zakloniščih, ki tudi določa območja v katerih je že v miru obvezna gradnja zaklonišč. Območje občine je razdeljeno v tri cone: prva obsega mestni del občine, druga velja izvenmestna naselja in tretja ostalo območje občine. Družbeni investitorji gradijo zaklonišča v vseh treh, zasebni pa v prvi in drugi coni.

V tekočem letu bodo na območju občine dograjena štiri javna zaklonišča z osemsto zakloniščnimi mesti. V teku so pripravljala dela na sedmih lokacijah, od tega pet v mestnih krajevnih skupnostih, dve v zunanjih. Do leta 2000 je načrtovana gradnja 32 javnih zaklonišč za 6.750 oseb. Javna zaklonišča so namenjena za zaklanjanje prebivalcev individualnih zgradb in se trenutno gradijo v krajevni skupnosti Murgle in v na novo zgrajenih soseskah družbeno usmerjene gradnje.

Na območju občine se je 264 zasebnih investitorjev obvezalo, da bodo sami gradili zaklonišča, dejansko pa je ustrezna zaklonišča zgradilo samo 3% zasebnikov. Vsi investitorji, ki so se izognili zakonski obveznosti, bodo morali plačati prispevek za javna zaklonišča.

Vsi na novo zgrajeni stanovanjski bloki imajo zgrajena zaklonišča, ki se v miru dvonamensko uporabljajo (shrambe). Do sedaj je v blokih zgrajenih 17 zaklonišč s 4.218 zakloniščnimi mesti. V organizacijah združenega dela in ostalih samoupravnih organizacijah in

skupnostih pa 38 zaklonišč 8.873 zakloniščnimi mesti. V javnih zakloniščih pa je 2.700 zakloniščnih mest.

Glede na nezadostno vzdrževanje zaklonišč je občinski štab za civilno zaščito pospešil formiranje ekip za njihovo uporabo in vzdrževanje.

Do 31. 7. 1984 je bilo na območju občine od zasebnih investitorjev (3% ter 0,06%) od stanarin od poslovnih prostorov zbranih 13.812.750,00 din.

Zbrana sredstva iz območja naše občine se koristijo tako na območju naše občine hkrati pa se solidarnostno prelivajo v druge ljubljanske občine in obratno.

KS GALJEVICA
Galjevica 52

VABILO

Krajane KS Galjevica in okoliških krajevnih skupnosti vabimo, da si v okviru akcije NNNP 84 ogledajo zaklonišča v novi osnovni šoli Oskar Kovačič - Cesta XV. divizije 52 in sicer v sredo 24. novembra 1984 do 16. do 18. ure, v času, ko na šoli potekajo govorilne ure za učence. Štab civilne zaščite KS Galjevica in osnovne šole Oskar Kovačič

NAŠA SKUPNA VARNOST V CESTNEM PROMETU

Nikoli ne vozite na meji svojih sposobnosti in sposobnosti vozila

So vozniki, ki že dan potem, ko so se prikopali do vozniškega dovoljenja, odpeljejo nevarnih tisoč kilometrov daleč; drugi spet leta vozijo največ »80 km na uro«, potem pridejo nekega dne na avtomobilsko cesto, kjer jih hiter promet potegne za sabo in ne morejo razumeti, da se avto pri zaviranju »čez 120 km na uro« ni in ni hotel ustaviti... saj se je vendar na žalost znašel v tuji pločevini. Tretji so spet, kot pravimo, šoferski »autotalenti«, ki jim ves trud ne pomaga, da bi postali vsaj poprečni vozniki, pa hočejo spretnejše od sebe posnemati na silo - sila pa kot vemo, kola lomí, četrti so res talentirani, prav hitro se učijo voznških spretnosti, a kaj ko še hitreje mislijo, da že vse vedo pa pri tem prehitevajo samega sebe - v jarek.

Skratka, precejevanje samega sebe je ena najslabših in najnevarnejših voznških lastnosti.

To velja seveda tudi, ko se neprespani ali bolni odpravljate na dolgo pot, ko se na postankih naložite s težko hrano in po možnosti nalijete s »špricarji« ter pridno vlečete cigareto za cigareto pa mislite, da vaši refleksi niso prizadeti, ko pri 50 in več »pomladih« mislite, da ste še mladi, ko sicer zdravi in povsem čili mislite, da vas med polnočjo in četrto uro zjutraj ne bo zmagoval spanec - celo profesionalci v tovornjakih takrat spijo, kar poglejte po parkiriščih! Drugi del tega zla, ki se mu pravi precejevanje, se nanaša na avtomobil. O tehničnih brezhibnostih avtomobila je bilo in še bo napisanega veliko pa vendar je treba vedeti, da ni vsak avto za hitro vožnjo v

ovinke, da so hitri pospeški predpogoj za varno prehitevanje, da s spačkom ne gre posnemati »BMW« in je dokazano, da varnostni pas rešuje življenja itd.

Toda včasih se le zamislite: ali je res smotrno počakati, da se vam gume zližejo do minimalne, z zakonom dovoljene plitvine profila (kajti o globini pri tistem milimetrku res ne moremo več govoriti), bi mogoče le vrgli v prtljajnik verige, čeprav še ne diši po snegu, bi mogoče že na tej črpalki preverili pritisk v gumah, bi vseeno vprašali mehanika, zakaj zavore vlečejo v stran, bi namesto »psa, ki kima« raje kupili mali gasilni aparat?

Prav gotovo v desetih poglavjih o defenzivnem vozniku in defenzivni vožnji ni zbrana vsa vozniška učenost.

Upamo, da smo veliko dosegli že, če ste ob branju tu in tam malo pomislili in razmislili, med vožnjo pa začeli opazovati druge in samega sebe.

Naj ponovimo samo še, kar smo zapisali na samem začetku. Kdor misli, da je samo vozniško dovoljenje dovolj, da iz človeka naredi voznika, se bridko moti, kajti vozniško dovoljenje je samo potrdilo, da človek že zna prav toliko, da se lahko - začne učiti.

No, kdor pa je pri branju »defenzivne vožnje« ugotovil, da ne gre samo za to, kako iz človeka narediti voznika, marveč v prav tolikšni meri tudi za »obratno smer« - kako iz voznika narediti človeka - je dojel srž problema.

Konec

Priprave za zimo...

Potem ko smo kar preskočili indijansko poletje, ki so ga nekateri vremevarji željno napovedovali, je zima vse bližje. Denarja za popravila hiš, v katerih so družbena stanovanja je vse manj, zato se ne gre čuditi možaku na sliki, ki je za svoj denar ročno izoliral streho nad podstrešnim stanovanjem, v katerem živi. Če je bila steklena volna draga, bo pa ogrevanje zato nekoliko cenejše. (Foto: Danilo Hinič)

Skrb za okolje

Skrb za lepo in čisto okolje je naša skupna skrb. Nekateri se za to niti ne zmenijo, povsem drugače pa misli Josipina Seibitz, ki pred in za stanovanjskim blokom v Krimski ulici 15 postori vse. Tudi tokrat je prehitela komunale, ki s svojo mehanizacijo le poredko zaidejo v to ulico. Zagotovo bi bila Ljubljana bolj bela, če bi bilo več takih predsednic hišnega sveta, kot je na tej sliki. (Foto: Danilo Hinič)